

In de naam van Allah, de meest Barmhartige en de meest Genadevolle. Alle eer is voor Hem, de Bezitter van Vergeving, de Rechtvaardige. Wij prijzen Allah en vragen Hem ons te helpen en ons te vergeven. Wij zoeken toevlucht bij Hem tegen onze slechte gedachten en tegen onze slechte daden. Als je door Allah geleid wil worden, niemand kan jou doen dwalen en Hij zal je op de dwaalweg laten als je dat wenst. En ik getuig dat er geen andere godheid is dan Allah, Hij is Eén en er is niets dat of niemand die het recht heeft om aanbeden te worden behalve Allah, en dat Mohammed Zijn dienaar en boodschapper is.

Oh jullie die geloven! Vrees Allah vol ware godsvrees voor Hem, en sterf niet anders dan als moslims. (soera Al Imraan 102)

Oh jullie die geloven! Vrees Allah en spreek de waarheid. Hij zal jullie goede daden accepteren en jullie slechte daden vergeven. En wie Allah en Zijn boodschapper gehoorzaamt, heeft echt een grote overwinning behaald. (soera Al Ahzaab 70-71)

Oh Allah, bescherm ons tegen het Vuur en tegen vernieuwingen. Oh Allah, laat Uw salaam, salaam en zegeningen over Uw dienaar en boodschapper Mohammed zijn en over zijn familieleden en zijn metgezellen.

En zo verder, de uitleg van de choetbah gaat deze week over de weg tussen hoop en vrees. Een moslim moet leven tussen een soort bang-zijn en geloven in het goede en te doen wat daar bij hoort. Allah (swt) heeft voor ons duidelijk gemaakt hoe we gehoorzaam moeten zijn. Als wij luisteren naar Zijn Wil en het doen, dan worden we daarvoor beloond. We moeten dan ook weten wat voor ons verboden is. Wat wij verkeerd doen, worden we voor gestraft. Dat is logisch, want Allah heeft niet alleen gesproken over het Paradijs, maar ook over de hel. Onze weg moet dus tussen hoop en vrees zijn; tussen bang-zijn en wat we graag willen. Wat wij doen, moeten de dingen zijn waarvan we weten dat we er niet voor gestraft worden en bij alles wat we doen, moeten we hopen op de Goedheid van Allah.

Ja mensen, weet dat Allah beloont én weet dat Allah straft. Er zijn er onder jullie die vragen waar dat dan blijft. Die mensen denken dat als het nu goed gaat, dat ze dan onder de straf uitkomen. Ze denken dat ze nu al slecht zou moeten gaan. En ja, er waren al mensen en volkeren die bijna meteen gestraft werden voor wat ze verkeerd deden. Daarom zegt Allah:

En zij vragen het kwade sneller dan het goede, maar voor hun tijd waren er al straffen als waarschuwend voorbeeld. Jouw Heer vergeeft de mensen, ondanks het verkeerde dat ze doen, maar jouw Heer is ook streng in het straffen. (soera Ar Ra'd 6)

Allah heeft ook niet voor niets de Boodschapper van Allah (saws) laten zeggen:

Wie hoopt op de ontmoeting met zijn Heer, laat hem goede daden doen en bij de aanbidding van zijn Heer niemand anders met Hem gelijkstellen. (soera Al Kahf 110)

Broeders en zusters, wij zijn verplicht om niet aan de ene of aan de andere kant te zijn. Wij moeten niet alleen denken aan de bestraffing of alleen aan de beloning. Er is een weg daar tussenin. Dáár moeten wij zijn, de weg tussen vrees en hoop. Als we namelijk alleen maar bezig zijn met de beloning en er vanuit gaan dat we die gaan krijgen, dan is het makkelijk om het slechte te gaan doen. En als we alleen maar uitgaan van de straf, dan denken we dat we al verloren hebben en dat het toch niet meer helpt. We doen dan het goede uiteindelijk niet meer, omdat het zinloos lijkt. Nee! De weg van de moslim loopt daar tussenin. Natuurlijk zijn we soms iets meer aan de ene of aan de andere kant, maar dan moeten we onszelf weer een beetje bijsturen. Als we het verkeerde doen, moeten we hopen op de Vergeving en de Goedheid van Allah en als we het goede doen, moeten we denken aan de Belofte van Allah dat Hij ons beloont. Maar mensen, vertrouw niet op de Beloning als je er eigenlijk niets voor doet. In de H. Qoer'aan waarschuwt Allah de mensen die denken dat ze veilig zijn voor de Bestrafing van Allah, terwijl ze het verkeerde doen, als Hij zegt, in een vertaling:

Zijn zij dan veilig voor wat Allah van plan is? En niemand denkt dat hij veilig is voor het Plan van Allah, behalve degenen die gaan verliezen. (soera Al A'raaf 99)

Oh jullie die geloven, snap je wat hier gezegd wordt? Als je denkt dat je veilig bent voor Allah, dan heb je al verloren. Je kunt niet zeggen 'ik ben moslim, Allah gaat het mij allemaal wel vergeven'. Allah wil jou zeker belonen, maar voor wat? Voor jouw arrogantie dat je dacht dat het allemaal wel goed zou komen? De opdracht van Allah is niet om iets te zijn, maar om iets te doen! En als je dan eenmaal in beweging bent en de dingen doet die je moet doen, ja dan, dán mag je vertrouwen op wat je gaat krijgen van Allah. Dán mag je hopen op de Goedheid van Allah tegen de straffen voor wat je nog verkeerd hebt gedaan náást het goede.

Mensen, in de geschiedenissen van de profeten zien wij iedere keer opnieuw hoe de weg is tussen hoop en vrees. De vader van Yoesséf (as) zegt tegen zijn zoons dat zij moeten geloven in de Genade van Allah, dat waar ondankbare ongelovigen niet op willen hopen. Ook over Zakaria en Yahya (as) zegt Allah dat zij probeerden met elkaar als een soort wedstrijd het beste te doen. Deze profeten bleven met al het goede dat ze deden altijd tussen vrees en hoop. Nooit dachten zij zomaar dat het goed zou komen. Rasoeloellah (saws) heeft ons ook gezegd: **“Als jullie wisten wat ik weet, dan zouden jullie weinig lachen en veel huilen...”**Lieve mensen, dit zijn onze voorbeelden. Zij hebben ons laten zien hoe de beste manier van leven is en zij hebben ons verteld dat wat Allah van ons wil. Zijn zij soms voor niets gekomen? Zijn hun waarschuwingen voor iedereen, behalve voor jou?

Broeders en zusters, in de eeuwen dat de mensen hier op aarde zijn, zijn er volkeren geweest die op een bepaald moment helemaal van God los waren. Ze dachten dat ze onverslaanbaar waren en dat zij Allah niet meer nodig hadden. In de H. Qoer'aan noemt Allah vele voorbeelden van deze mensen. Zij waren doof geworden voor de waarschuwingen van de profeten die naar hen toe kwamen. Slechts weinig mensen wilden luisteren. Allah strafte ook volkeren voor hun slechte manier van leven, ongehoorzaamheid en arrogantie. Dit moet een voorbeeld voor ons zijn. Wij moeten wakker worden bij de gedachten dat die mensen hun straf al ontvingen. Hoe kun je dan nog denken dat je wekomt met wat je verkeerd doet?

Moslams, leef tussen hoop en vrees! Zoek de godsvrees in jouzelf. Je moet niet alleen een moslim zijn, nee, je moet jouw islam ook dóen. Je moet niet denken, dat komt wel goed later. Je moet niet denken, ik ben er al. Nee, vrees God, maar blijf ook hopen! Wie straft of vergeeft jouw verkeerde daden? Wie accepteert jouw goede daden? En vooral, wát bepaalt jouw plek in Hemel of hel? Alleen het idee dat het allemaal goed komt? Daarom moet je jouw liefde voor Allah laten zien door daden. Je moet doen wat Hij van ons vraagt en weten dat Hij jou altijd ziet. Omdat je dat weet, zal je het slechte niet eens meer willen doen. Je leeft ergens voor, het is niet zinloos. Jouw lichaam is inderdaad niet meer dan stof en wordt weer stof, maar jouw ziel met de daden die je deed is voor de eeuwigheid. Werk voor jouw einddoel, werk voor het Paradijs. Vrees de straf en hoop op de Beloning.

Moge Allah de Genadevolle ons brengen op de Weg die ons leidt naar het Paradijs. Moge Allah de Verhevene ons op het juiste Pad houden. Oh Allah, bescherm ons tegen het slechte. Oh Allah, houd ons weg van leugens. Oh Allah, accepteer onze goede daden. Oh Allah, vergeef onze slechte daden. Oh Heer, vergeef wat wij verkeerd doen in het openbaar. Oh Heer, vergeef ons wat wij verkeerd doen in het verborgene. Ya Allah, open de Deuren van het Paradijs voor de mensen waar wij van houden; voor onze kinderen, voor onze opa's en oma's, voor onze ouders. Ya Rabb, laat ons in veiligheid moslim zijn. Ya Allah, ya Allah, verlos alle mensen van bezetting, onderdrukking en tirannie. Breng onrechtvaardige leiders ten val. Ya Allah, laat er eenheid en liefde zijn in onze oemmah. Moge Allah onze smeekbedes verhoren.

Moge Allah ons vergeven als we iets verkeerd of onduidelijk hebben uitgelegd of begrepen. Moge Allah onze profeet Mohammed en zijn familie en metgezellen zegenen.